

Тазкия дарслари (213-дарс) Ислом шариатининг гўзаллигига қаранг

ТАЗКИЯ
213-ДАРС

Шайх Муҳаммад Содиқ Муҳаммад Юсуф роҳимахуллоҳнинг «Тасаввуф ҳақида тасаввур», «Рухий тарбия» 1-2-3-жузи ва «Хислатли ҳикматлар шарҳи» 1-2-3-4-5-жузи китоблари асосида бериб борилади. Мавзуларнинг тўлиқ матни билан танишиш учун китобнинг ўзига мурожаат этиш тавсия этилади.

19:00 / 16.01.2023 1875

هَلْ لَأَيُّ ضَرٍّ سَأَبَعِ نَبَا نَع
يَلَّصَّ يَبْنَلَا نَع ، أَمْ هُنَّ
أَمِي فَمَلَّسَ وَهَيْلَعُ هَلْ لَأ
:لَأَقْلَجَ وَزَعِ هَبَّرُ نَع يَوْرِي
تَأَنَسَخْلَا بَتَكَ هَلْ لَأْنَا
، كَلَذَنِّي بْمُثِ تَأَيِّي سَلْ أَوْ
مَلَفِي نَسَحَبْ مَهْ نَمَفْ

هَلْ هَلْ لَّا اَهَبَتَكَ اَهْلَ مَعِي
 وَهُوَ نِإْفٌ ، هَلْ مَاكَ هَنْ سَحْ هَدْ نَع
 هَلْ لَّا اَهَبَتَكَ اَهْلَ مَعَفْ اِوْبٌ مَّه
 يَلِي تَانَسَحْ رَشَعٌ هَدْ نَع هَلْ
 يَلِي فَعَضِ هَيْ اَمَّ غَبَس
 مَّه نَمَوْ هَيْ رِي تَكَ فَاغَضَا
 اَهْلَ مَعِي مَلَفِ هَيْ يَسَب
 هَنْ سَحْ هَدْ نَع هَلْ هَلْ لَّا اَهَبَتَكَ
 اِوْبٌ مَّه وَهُوَ نِإْفٌ ، هَلْ مَاكَ
 هَلْ هَلْ لَّا اَهَبَتَكَ اَهْلَ مَعَفْ
 هَسْمُ خُلَا هَاوْر . « هَدْ دِحْ اَوْ هَيْ يَس
 دُوَادِ اَبَا اَلِي

Ибн Аббос розияллоху анхумодан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоху алайҳи васаллам Ўз Робблари азза ва жалладан ривоят қилиб айтадилар:

«Албатта, Аллоҳ яхшиликлар ва ёмонликларни ёзиб қўйди. Сўнгра ўшани баён қилди.

Ким бир яхшиликни қасд этса-ю, унга амал қилмаса, Аллоҳ уни Ўз ҳузурида баркамол бир яхшилик қилиб ёзиб қўяди.

Агар уни қасд қилиб, амал ҳам қилса, Аллоҳ уни Ўз ҳузурида ўнтадан етти юз яхшиликкача, ундан ҳам бир неча марта кўп қилиб ёзади.

Агар бир ёмонликни қасд этса-ю, унга амал қилмаса, Аллоҳ уни Ўз ҳузурида бир яхшилик қилиб ёзади.

Агар у(ёмонлик)ни қасд қилиб, амал ҳам қилса, Аллоҳ уни бир ёмонлик қилиб ёзади».

Бешовларидан фақат Абу Довуд ривоят қилмаган.

Ушбу ҳадисда Ислом шариатининг гўзаллиги, қанчалик даражада яхшилик тарафдори экани-ю, ёмонликка қанчалик қарши экани баён қилинмоқда. Қилинган амалга бериладиган ажру савоб банданинг ихлосига қараб бўлиши айтилмоқда. Чунки бир хил ният билан бир хил амални бажарган кишиларнинг бирига ўн ҳисса, иккинчисига етти юз ҳисса, учинчисига ундан бир неча баробар кўп савоб берилиши, албатта, аввало ихлосга қараб бўлади.

Ҳа, ихлос ана шундай нарса. Ихлос билан қилинган ибодатнинг савоби ана шундай кўп бўлади.

Ихлоснинг самараси ўлароқ, банда ўз Роббига қилган ибодатининг лаззатини топади, ичи мусаффо бўлади, қалби нурга тўлади ва амалига қўшимча савоб олади.

Ихлосли банда ваъз-насихат ва ибратлардан ўзига тезда фойда олади.

Ихлос Аллоҳ таоло тамонидан бандага бериладиган улкан мукофот ва неъматдир.

يُسْ دُقْ ل اِ ث ي دَخْ ل ا ي ف و
ي ر س ن م ر س ص ا لْ خ ا ل ا
ن م ب ل ق ه ت ع د و ت س ا
ي د ا ب ع ن م ه ت ب ب ح ا .

Ҳадиси қудсийда:

«Ихлос Менинг сирларимдан биридир. Бандаларимдан кимга муҳаббат қилган бўлсам, уни ўшанинг қалбига жойлаганман», дейилган.

ه ل ل ا ي ض ر ة ر ي ر ه ي ب ا ن ع
ه ل ل ا ل و س ر ا ي : ل ا ق ه ن ا ه ن ع
ك ت ع ا ف ش ب س ا ن ل ا د ع س ا ن م
ل و س ر ل ا ق ؟ ة م ا ي ق ل ا م و ي
ه ي ل ع ه ل ل ا ي ل ص ه ل ل ا
ا ب ا ا ي ت ن ن ظ د ق ل « : م ل س و
ا ذ ه ن ع ي ن ل ا س ي ا ل ن ا ة ر ي ر ه

أَمْ لَكُمْ نَمُ لِّوَأَدْخِثِي دَخْلًا
يَلْعَكُ صِرْحُ نَمُ تِيَّارٍ
سَأَنْلَا دَعْسًا، تِيَّارٍ
نَمُ مِةَ أَيُّ قُلًا مَوْيِي تَعَفَّ شَب
أَصْلًا خُهُ لَلَا أَلَا إِهْلًا لَلَا
هُ أَوْرٍ. «إِسْفَنٌ وَأَهْبَلَقٌ نَمُ
يُرَاخُبُلًا»

Абу Хурайра розияллоху анхудан ривоят қилинади:

«У киши:

«Эй Аллоҳнинг Расули, қиёмат куни сизнинг шафоатингиздан энг саодатманд бўладиган ким?» деди. Расулуллоҳ соллаллоху алайҳи васаллам:

«Эй Абу Хурайра, сенинг ҳадисга ўта қизиқишингни билганимдан, шу гапни сендан олдин ҳеч ким сўрамаслигини билган эдим. Қиёмат куни менинг шафоатимдан энг саодатманд бўладиган кимса «Лаа илааха Иллаллоху»ни чин қалбдан (ёки нафсидан) ихлос билан айтган одамдир», дедилар».

Бухорий ривоят қилган.

Бу ерда ҳам ихлосга алоҳида эътибор берилмоқда. «Ихлос»ни Аллоҳни кўриб тургандек ибодат қилиш, деб билган эдик.

Демак, калимаи тавҳидни Аллоҳни кўриб тургандек ҳис билан, чин қалбдан айтиш қиёмат куни Набийимиз соллаллоҳу алайҳи васалламнинг шафоатларидан энг кўп баҳраманд бўлишга олиб келар экан.

هُلِّلَا يَضَرَّ رِيَّ رَهُ يَبَا نَع
هُلِّلَا يَلَّصَّ يَبَّنَلَا نَع، هُنَع
أَزِيَا: لَأَقَمَّ لَسَوِ هِيَلَع
تِي مَلَا يَلَعُ مُتِي لَص
هُ أَوْر. «أَعْدَلَا هَلْ أَوْصَلْ خَأْف
هُ حَخَّصَّ وَ نَأْبِحُ نَبَاو دُوَادُ وَبَا

Абу Ҳурайра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Қачон маййитга намоз ўқисангиз, унга дуони ихлос ила қилингиз», дедилар».

Абу Довуд ва Ибн Ҳиббон ривоят қилишган. Ибн Ҳиббон саҳиҳ деган.

«Руҳий тарбия» китоби асосида тайёрланди